

[Svend Auken]

dagsorden, så må jeg sige, at det er den bedst camouflerede afværgedagsorden, jeg nogen sinde har set. Det er en i tonen venligt formulert dagsorden med et meget præcist indhold.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Det var glædeligt at høre hr. Svend Auken sige, at man ikke har fortrudt, at man har stillet denne forespørgsel. Jeg synes også, at det er helt korrekt, at man kan stille en forespørgsel og få undersøgt nogle ting. Det må være rimeligt, at man gør det på den måde. Lige så korrekt må det være at mene, at hvis en minister har overtrådt nogle regler, så laver man en rigsretssag.

Til hr. Stavad kan jeg sige, at både fru Pia Kjærsgaard og de øvrige medlemmer af Fremskridtspartiets gruppe selvfølgelig er klar over, hvem der kan rejses rigsretstiltale imod.

Hr. Stavad siger, at hvis man ikke havde rejst denne forespørgsel, havde man kun haft det miskmask, som Fremskridtspartiet har fremlagt i form af et forslag til folketingsbeslutning om rigsretstiltale. Det, vi ønsker, er det samme, som Socialdemokratiet tilsyneladende ønsker, nemlig at få undersøgt sagen. Når hr. Svend Auken siger, at regeringen skal have lov til at redegøre for sagen, så er problemet, at alle har fingrene nede i klejnekassen, inklusive Socialdemokratiet, og det er vel derfor, debatten opstår.

Hr. Arne Melchior fra CD beskylder hr. Kim Behnke for at ville gøre sig populær ved at nævne ordet gulvtæppetale. Så vidt jeg har kunnet læse i pressen og se i fjernsynet, bliver man ikke synderlig populær på grund af en gulvtæppetale. Det er i hvert fald ikke det indtryk, jeg har fået.

Jeg vil også godt sige til hr. Arne Melchior, at Fremskridtspartiet ikke vil feje noget ind under gulvtæppet – der kan simpelt hen ikke være mere. Det, man har brug for her i Folketinget, må være et flyvende tæppe, hvor der kan være lidt mere.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Når Fremskridtspartiet fremturer med sine klejnekassebetragtninger, mener jeg, det kan være rimeligt at stille partiet det spørgsmål, om

Socialdemokratiet nogen sinde har modsat sig en dommerundersøgelse, en undersøgelsesretsundersøgelse eller en kommissionsdomstolsundersøgelse i situationer, hvor der har været blot den mindste fornuftige anledning til det, og hvor der har været fornuftige partier, der ønskede det, også partier, der har været vores politiske modstandere. Det er aldrig nogen sinde sket. Vi har aldrig ønsket at dække over noget.

Derimod ved vi alle, at Fremskridtspartiet har gjort alt, hvad det kunne, for at forhindre undersøgelsen af den sag, der vel nok er den mest ubehagelige sag, der overhovedet har været undersøgt i Danmark, ikke ud fra klejnekasse-motiver, det tror jeg ikke det har været, men simpelt hen fordi man har accepteret det, som ombudsmanden kalder retsstridige handlinger, fordi det passer ind i Fremskridtspartiets politiske kram. Det er den holdning til at få opklaret sager, Fremskridtspartiet har.

Så må jeg sige – uden at vi skal foregribe behandlingen af næste punkt på dagsordenen – at når man læser Fremskridtspartiets forslag til folketingsbeslutning om rigsretstiltale mod økonomiminister og skatteminister Anders Fogh Rasmussen, så synes jeg, at man får et klart indtryk af, at Fremskridtspartiet har behov for at kigge dybere i papirerne, for at undersøge spørgsmålene og for at deltage i udvalgsbehandlingen. Sådan noget kan man faktisk ikke være bekendt at præsentere et Folketing for. Det er ikke ét eneste sted antydnet, hvad ministeren har lavet galt; der er ikke ét konkret eksempel på, hvad der skulle være galt. Man kan ikke fremsætte noget så alvorligt som et forslag til folketingsbeslutning om rigsretstiltale uden at skrive, hvad der er lavet galt. Det kan anklageren finde ud af, siger Fremskridtspartiet. Jeg synes, det er beklageligt.

Når vi hører om al den information, Socialdemokraterne har fået, går jeg ud fra, at der henvises til de papirer, der blev omdelt, og den tale, statsministeren holdt i forbindelse med trepartsdrøftelserne, hvor det blev sagt, at det er vigtigt for regeringen, at omlægningen ikke strider mod vore internationale forpligtelser, og at det i første række gjaldt EF-reglerne. Det var alt, hvad der blev sagt om EF-regler og -forpligtelser.

(Kort bemærkning).